

Resolució 566/2025, de 24 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 342/2025

Administració reclamada: Ajuntament d'Esterri de Cardós

Informació reclamada: Diversa sobre obres.

Sentit de la resolució: Estimació.

Resum: L'Ajuntament al·lega la concurrència del límit establert a l'article 21.1.d) de la LTAIPBG per a justificar la seva negativa a lliurar la informació sol·licitada i ara reclamada. Cal analitzar doncs la virtualitat i abast del límit contingut a l'article 21.1.d de la LTAIPBG. Certament, l'article 21.1.d LTAIPBG estableix que "el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: [...] El principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva". La Memòria explicativa de l'article 3.1.i CADP elaborada pel propi Consell d'Europa descriu amb claredat l'abast i la finalitat d'aquest límit al dret d'accés: "L'apartat i està destinat a protegir la igualtat de les parts en els processos judicials i el bon funcionament de la justícia. Aquest límit persegueix assegurar la igualtat de les parts en processos judicials tant davant tribunals nacionals com internacionals i pot, per exemple, autoritzar una autoritat pública a denegar l'accés a documents elaborats o rebuts (per exemple del seu advocat) en relació amb els processos judicials dels quals sigui part. Deriva de l'article 6 del Conveni Europeu de Drets Humans, que garanteix el dret a un procés equitatiu. Els documents que no són creats amb vista a processos judicials com a tals no poden ser denegats a l'empara d'aquest límit".

Paraules clau: Ajuntaments. Persones físiques. Urbanisme. Estudis d'inundabilitat. Llicències. Reclamació contra silenci. Límits. Principi d'igualtat de les parts en els processos judicials. Estimació.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 06 de març de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 342/2025 presentada per una persona física contra l'Ajuntament d'Esterri de Cardós en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent.
2. El de 07 de gener de 2025 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament d'Esterri de Cardós la informació següent: "des de l'any 2016 totes les llicències d'obres majors del municipi que se'ls hi hagi requerit la justificació d'inundabilitat posterior al RD 638/2016 i signada per un tècnic competent, i en cas de haver-se requerit, copia de la seva justificació. A mes i amb especial atenció; 1.- La corresponent a les obres municipals d'ampliació i millora d'un Centre Cívic INEXISTENT a Arrós de Cardós per estar a una

- cota molt inferior a la meva respecte la llera del riu i per estar en sol NO URBANITZAT.
- 2.- La corresponent a la llicència d'obres del germà de l'actual Alcalde per estar mes a prop i a una cota inferior a la meva respecte la llera del riu.”
3. La Reclamació presentada el 06 de març de 2025 indica que l'Ajuntament no ha respost la sol·licitud d'accés a la informació pública i no hauria lliurat la informació reclamada.
 4. El 14 de març de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
 5. El 14 de març de 2025 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament d'Esterrí de Cardós i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació , així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
 6. En data 02 d'abril l'Ajuntament d'Esterrí de Cardós comunica el següent a la GAIP: “En resposta a la vostra comunicació amb registre d'entrada 2025-E-RC-79 de data 14 de març de 2025, on se'ns trasllada l'escrit del Sr. Jordi Miró, pel present us comuniquem que les sol·licituds presentades han estat resoltes. Insistim que es tingui en consideració que les sol·licituds s'emmarquen en el context d'un recurs contenciós que hores d'ara el sol·licitant promou contra l'Ajuntament (Procediment ordinari 517/23) per raó de la denegació d'una llicència d'obres per canvi d'ús de magatzem a habitatge (Decret alcaldia 61/2023), per la qual cosa aquesta administració entén que qualsevol petició de documentació entre les parts que afecti a aquest procediment judicial ha de vehicular-se a través del Jutjat contenciós administratiu de Lleida.”

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la

informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada i límits

El primer que hem d'examinar és si l'objecte de la reclamació és informació pública. Vist l'objecte de la sol·licitud, recordem-ho ara “.- Llistat de totes les llicències d'obres majors concedides des de l'any 2016 en les quals s'hagi requerit la justificació d'inundabilitat. -.En cas d'haver-se requerit, còpia de la justificació d'inundabilitat presentada per a cadascuna de les llicències. -. Amb especial atenció, sol·licito la informació relativa a: 1.- Les obres municipals d'ampliació i millora d'un Centre Cívic a Arrós de Cardós. 2.- La llicència d'obres majors del germà de l'actual Alcalde.”, efectivament, d'acord amb l'article 2.b) de l'LTAIPBG és informació pública “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”. En el cas que ens ocupa, tota la informació sol·licitada, si existia prèviament al moment en què es va formular la sol·licitud d'accés, ha de ser considerada informació pública. A més, l'ens reclamat és un subjecte obligat per l'LTAIPBG (art. 3) a tramitar les sol·licituds d'accés a la informació pública i a facilitar-ne, quan s'escaigui, l'accés.

La informació ara reclamada és, per tant, informació que l'Ajuntament previsiblement ha de tenir, ja que deriva de l'exercici de facultats que li són pròpies.

En segon lloc, una vegada constatat que la informació sol·licitada és informació pública, cal recordar que l'LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona física o jurídica, en els termes i condicions regulats per la pròpia Llei (art. 2.c). Cal tenir en compte igualment que l'exercici del dret d'accés no resta condicionat a l'existència d'una motivació prèvia expressada per la persona sol·licitant (art. 26.2 in fine de la LTAIPBG).

En tercer lloc, l'exercici del dret d'accés a la informació pública resta condicionat per l'eventual concurrència de límits que puguin justificar, d'acord amb les previsions de la LTAIPBG, un accés parcial o una denegació de l'accés a la informació. Així mateix, l'aplicació dels límits al dret d'accés i la determinació del seu abast s'han de realitzar prèvia ponderació dels béns jurídics protegits i dels interessos en presència.

En el cas que ens ocupa, l'Ajuntament al·lega la concurrència del límit establert a l'article 21.1.d) de la LTAIPBG per a justificar la seva negativa a lliurar la informació sol·licitada i ara reclamada. Cal analitzar doncs la virtualitat i abast del límit contingut a l'article 21.1.d) de la LTAIPBG. Certament, l'article 21.1.d) LTAIPBG estableix que "el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: [...] El principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva". Aquesta formulació és pràcticament idèntica a la del article 14.1.f) LTAIPBGE [Llei bàsica estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern] ("La igualtat de les parts en els processos judicials i la tutela judicial efectiva"), i molt similar a la de l'article 3.1.i) CADP [Conveni núm. 205 de Consell d'Europa d'accés als documents públics de 18 de juny de 2009], de la qual prové: "la igualtat de les parts en els processos judicials i el bon funcionament de la justícia" [traducció de la versió oficial francesa, una mica diferent de l'anglesa].

La Memòria Explicativa de l'article 3.1.i) CADP elaborada pel propi Consell d'Europa descriu amb claredat l'abast i la finalitat d'aquest límit al dret d'accés: "L'apartat i està destinat a protegir la igualtat de les parts en els processos judicials i el bon funcionament de la justícia. Aquest límit persegueix assegurar la igualtat de les parts en processos judicials tant davant tribunals nacionals com internacionals i pot, per exemple, autoritzar una autoritat pública a denegar l'accés a documents elaborats o rebuts (per exemple del seu advocat) en relació amb els processos judicials dels quals sigui part. Deriva de l'article 6 del Conveni Europeu de Drets Humans, que garanteix el dret a un procés equitatiu. Els documents que no són creats amb vista a processos judicials com a tals no poden ser denegats a l'empara d'aquest límit".

Aquest límit busca, per tant, assegurar que les administracions públiques disposin de les mateixes garanties que la resta de ciutadans per a la seva defensa en el marc dels processos judicials dels quals siguin part, sense que es puguin veure perjudicades pel dret d'accés, que no ha de permetre que la contrapart obtingui per aquesta via els documents i informacions elaborats específicament per al procés judicial, documents i informacions que la contrapart no té tampoc l'obligació de facilitar a l'Administració.

Des del punt de vista objectiu, el límit permet restringir només l'accés a aquella informació que ha estat elaborada específicament per al procés judicial en qüestió, com s'afirma al darrer

incís del fragment transcrit de la Memòria del CADP. El límit opera en relació amb tots els ordres jurisdiccionals, i inclou també els processos davant el Tribunal Constitucional i tribunals europeus i internacionals (com el Tribunal de Justícia de la Unió Europea o el Tribunal Europeu de Dret Humans), ja que en tots ells s'ha de garantir la igualtat de les parts. Aquesta finalitat també justifica poder invocar el límit en el marc de processos de resolució de conflictes alternatius a la via judicial com l'arbitratge, en els casos en què l'Administració s'hi pot sotmetre, i en el marc de recursos davant òrgans independents quasi judicials, com per exemple, els tribunals administratius de recursos contractuals.

Des del punt de vista subjectiu, la denegació d'accés a l'empara d'aquest límit pot operar, naturalment, davant de la contrapart en el procés judicial en curs. Però la garantia real de la igualtat de les parts exigeix poder-lo oposar també front a qualsevol altra persona que sol·liciti l'accés a l'esmentada informació, ja que seria molt fàcil per a la contrapart aconseguir que demanés l'accés una altra persona, i obtenir així la informació per persona interposada; i, en tot cas, encara que qui sol·licités l'accés no ho fes per encàrrec de la contrapart, la informació podria acabar arribant a mans d'aquesta en el cas que aquella en fes la difusió que, com a regla general, es pot fer de la informació que s'obté en exercici del dret d'accés.

Finalment, des del punt de vista temporal, el límit opera només mentre dura el procés judicial, i fins que es dicti sentència ferma. Això significa que també s'ha d'incloure la via de recurs davant tribunals superiors, nacionals i supranacionals.

En el cas que ens ocupa, tot sembla indicar que la informació inicialment sol·licitada i ara reclamada no ha estat pas elaborada específicament per al procés judicial en qüestió, sinó que deriva de les actuacions ordinàries de l'Ajuntament en relació a determinades obres. Això fa que aquesta Comissió hagi d'emparar el dret del reclamant a obtenir la informació reclamada.

En darrer terme, atès que l'Ajuntament no ha permès a la GAIP la revisió de la documentació demanada pel sol·licitant, a ell li correspon en exclusiva vetllar per la correcta aplicació dels articles 21, 23 i 24 i 31 de la LTAIPBG, en relació amb d'altres eventuals límits al drets d'accés que hi puguin concórrer, a la protecció de dades personals, així com a la concurrència d'interessos de tercers afectats per la sol·licitud d'accés a la informació pública.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les

efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 24 d'abril de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 342/2025 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir a l'Ajuntament d'Esterrí de Cardós que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament d'Esterrí de Cardós a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 342/2025 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.